

чи насъ на добро. Нѣ лесно го прѣлѹме безъ никакавъ трѣдъ, но съ благодатьта и съ божіето челоувѣколюбіе сѹ сподобихме на толко добро.

Четыри евангелисти сѹ: Маттей, и Юваннъ отъ дванайсетото апостолско число сѹ. Лѹка и Марко отъ седемдесатото апостолско число сѹ. Маттей понапредъ написалъ своето евангеліе на еврейски тѹзыкъ, отъ дрѹгите евангелисти, защото нѣкои евреи были по вѣрвали Исѹса Христа, подиръ възнесеніето господне осемъ години. А послѣ было преведено на еленски тѹзыкъ отъ Юванна. А Марко слѣдъ десетъ години исписалъ своето евангеліе подиръ възнесеніето господне, и былъ наученъ отъ апостола Петра. Лѹка подиръ петнайсетъ години былъ исписалъ своето евангеліе.

А Юваннъ подиръ тридесетъ и двѣ години исписалъ своето евангеліе по възнесеніето господне, дрѹгите евангелисти сѹ были прѣставили отъ този свѣтъ. Този евангелистъ Юваннъ поискалъ да види тѣхните евангеліата да ли сѹ право написани истинно, да не бы имали нещо лишено: но като гы видѣлъ много гы похвалилъ. Щото были изоставили тѣ, той гы напѣлилъ, а щото сѹкрѣчено, той малко поразширилъ. А що не е сѹ написало евангеліето отъ одного, що е было потребно да го пишатъ четворица; могло бы да сѹ напиши отъ одного, но за да бы сѹ показала оци подобре истинната евангелска, за ради това благоизволилъ богъ да сѹ напиши отъ чѹтыри челоувѣка: защото нѣе гледаме тѣм чѹтырѣтѹхъ евангелисти, чи не сѹ были свѣдѣли на едно мѣсто, но были единъ на една страна, а дрѹги на дрѹга.

Това нали е за голѣмо удивленіе истинното тѣхно благовѣстіе, и сичкото писаніе щото е отъ тѣхъ исказанно, нали е отъ дѹха свѹтѹго;

Заради това христїани чада, и любезни братїа мои, да не докарваме на ума си различно сѹмнѣніе, но не сѹмнѣно да вѣркаме това, що исказка и учи насъ свѹщенното евангеліе, и неговото ученіе здраво да дѹржиме.

Първо да проповѣдваме съ устата си, вѣрваніето: и които сѹ нещо размыслатъ, да гы научиме и наставиме на истинната.

Второ, да сѹ потрѣдиме и съ работа да покажиме шкось на христїанската наша вѣра истинна, добра, права, и православна.

Защото вѣра безъ работа е мъртва, каккото казѹва свѹтїи апостолъ Павелъ: тѹи и дрѹги учители учатъ насъ и исказкатъ, какъ само съ една вѣра безъ добра работа спасеніе небыва, не пакъ работа безъ вѣра быва скѹвожденіе.

Обаче въ днешното време, а най повече въ нашѹмъ Българскїи народъ, много челоувѣцы има научени, и отъ свѹтото писаніе не разбѣватъ, макаръ и книжно прочитаніе да знаатъ малко нещо, та най